синієш синім плачеш босим

дітей годуєш волохатих

допоки братися за розум

на припічку чужої хати

мирóм казали – так і нині

опока сиплеться із глини

і не чекаючи пришестя

життя триває проти шерсті

і з платонічної мороки

як з глини що зійшла і стала

шістнадцять олов'яних кроків

до вироку або до слави

вошивий замах на пороги

і титло висмоктане з ночі

годуєш віршами нікого

і слово в пазусі толочиш

мирóм говориш – і донині

живим живеш синієш синім

і не чекаючи пришестя

волочиш душу проти шерсті